

Explanatio sancti Thome

ad vos: an i charitate et i spū māsuetudinīs
Post q̄ apl̄us rēp̄hēdit corinthios d̄ hoc & ap̄los temere
ludicabant & plumpuose contemnebant. hic instat ad eos
rum correctionēz & p̄mo admonitiōis d̄bo. Sc̄do exēplo.
Ibi. Rogo q̄ vos fratres t̄c. Tertio correctionis flagel-
lo ibi. Tanq̄ non venturus sim ad vos t̄c. Circa p̄mū
tria facit. Primo ponit admonitionis modū dicens. Hec
sez que in serie ep̄stole hucusq; vobis dixi. Scribo non
v̄r confundam vos. Felicit malā p̄fusione q̄ in despe-
rationem mutat q̄uis velim vos confundi. confusione q̄ pec-
catum vitas sc̄dm illud. Eccl. 4. Et confusio adducens
ad peccatum & t̄t confusio adducens grām & glozias. Sz
predicta moneo vos vt filios Eccl. 7. Filii tibi sunt erudi-
llos & curia illos p̄futia eorum. Secundo ostendit de-
bitum admonēdi dicens. Nam si decem milia pedagogō
rum habeatis in xp̄o: fed nō multos patres. Ubi consi-
derandum est q̄ pater est q̄ primo generat. pedagogus aut̄
est qui iam natū nutrit et erudit. Gal. 3. Lex pedagogus
noster fuit in xp̄o. Dicit ergo apl̄us se patrē eorum in xp̄o
q̄z eis p̄ primo euangelīu predicit. Unde assignans rōem
etius qd̄ dixerat subdit. Nam in xp̄o ieu p̄ euangelīu vos
genui. Et aut̄ generatio p̄cessus ad vitam. homo aut̄ vis-
uit in xp̄o p̄ fidē Gal. 2. Q̄ aut̄ nū viuo i carne vi-
uo fili⁹ dei. Fides aut̄ vt dicit Ro. 1. est ex auditu audit⁹
aut̄ p̄ verbum. Unde verbū dei est semen quo apl̄us eos
genuit in xp̄o. Unde Jac. 1. Voluntarie nos genuit ver-
bo veritatis. Alios autem dicit pedagogos qz postq; fī-
dem receperant eos adiunqrunt vt intelligat esse eadem
comparatio quanti ad p̄dicationē euangelij pedagogi
ad patrem q̄ supra. 3. posita est rigorositas ad plantatōrem
& supēdicatoris ad fundatōrem. Deinde cū dicit. Ro-
go ergo vos fratres. instat ad corr̄igidū eos suo exēplo.
Et primo horat eos ad imitandū sūmū exēplū dicens. Ergo
ex quo estis filii cum bono filioruz sit imitari patres. ro-
go vos imitatores mei estote sez vt non temere iudicetis
sicut nec ego. qz neq; meipsum iudicare presumo & de vos
bis humilia sentiaris & de alijs malora. Unde nō sine cau-
ſa tal modo loquēti vius est. Nos infirmi. vos fortes. 2.
Thessal. 3. Ut formā nosmetipos darem⁹ vobis ad imita-
dum. Advertendum est aut̄ q̄ eos dē quos supra filios no-
minauit nunc nominat fratres. Dixerat aut̄ suos filios in
xp̄o q̄z eos non sibi sed xp̄o genuerat: t̄z q̄ ipse genit⁹ erat
a xp̄o. ex cōsequēti eos habebat vt fratres & filios. Initia-
tum ergo debebant eum imitari vt patrem inquantū & ip-
se xp̄m imitabat q̄ est oīm p̄ncipalis pater. Et p̄ hoc sub-
trahit subtillis occasio de adherendo malis exemplis p̄-
latorum. Unde in hoc subdāt solum prelatos imitari de-
bent in quo ipsi xp̄m imitant q̄ est infallibilis regula veri-
tatis. Unde sc̄iptum apostolis in exemplū posuit. Ro. 13. 2
Exemplum dedi vobis vt quemadmodū ego feci t̄c. Qd̄
quidē exemplū paul⁹ seq̄bat sūmū illud Job. 23. Testigia ei⁹
secutus est pes meus. viam eius custodiū & nō declinauit
ab ea. Secundo remouet excusationē ignorantie dices.
Ideo misi ad vos timotheum qui est filius meus charissi-
mus & fidellis in domino sūmū illud phile. 2. de timotheo lo-
quens. Neminem habeo ita vñanimentū qui sincera affe-
ctione p̄ vobis sollicitus sit. Qui vos cōmonefaciat vñ-
ss meas. t̄z q̄ vos doceat meos processus id est omnia ope-
ra & moneat vos ad ea sequendū sūmū illud Jere. 6. Inter-
rogate de semitis antiquis que suā via bona & ambulate in
ea. Que quidē vie sunt in xp̄o. & ideo non debetis dedi-
gnari eas sequi sūmū illud ps. Alas tuas dñs dēmōstra mi-
bi. Et non videat vobis hoc onerosum q̄ hoc cōmuniter
omnib⁹ impono. Unde subdit. Sicut vñiq; in ecclēsia do-
ceo col. 1. Audistis veritatis euāgeliū qd̄ p̄uenit ad vos.
Sicut & in vñiverso mundo. Tel hoc qd̄ dicit. Alas meas

referendū est ad opera Q̄ dō dicit. Sicut & vñiq; ad do-
cumenta. Ad hoc em̄ missus erat timotheus vt induceret
eos ad imitanda opera & tenenda apl̄i documenta. De
inde cū dī ē Tanq̄ non venturus sim ad vos cōmūnat eis
correctionis flagellū. Et p̄mo ostēdit eos esse dignos cor-
rectionis flagello dicens. Tanq̄ nō ventur⁹ sim ad vos
inflati sunt quidā sez vestrū q̄si non timentes q̄ me de sua
supbia cōvinci & tñ pigni sunt flagellis: nam humiles so-
lis verbis corrigunt. superbi flagellis indigent fini illud
Job. 4. 0. Respice cōctos lugubris & confunde eos. Secū-
do p̄mūciat eis suum aduentū quo veniat ad iudicādū.
vbi p̄mūciat aduentū dicens. Venit aut̄ cito ad vos
Et q̄ dicit puer. 16. Cor hominis disponit viam suā sed
dñs est dirigere gressus eius. Ideo subdit. Si dñs voluerit & si vixerimus factemus hoc
aut̄ illud. Secundo p̄mūciat eis suam iudicariā cogni-
tionem cui dicit. Et cognoscam sez ordine iudicario finis
illud Job. 29. Causam quam nesciebā diligenter in-
vestigabam. Non sūmē eorū q̄ inflati sunt sez virtutē. q. o.
Hō p̄p̄ hec ex mea examinatio ap̄. pbabūt q̄ abūdāt i ver-
bis: sed si abūdarent in virtute: q̄ ut dicit puer. 14. Abi
verba sunt plurima ibi frēq̄nter egelas. Tertio rōem al-
signat dicens. Non enim in sermone est regnum dei: sed
in virtute id nō ideo aliq̄ p̄tinet ad regnum dei q̄ abūdāt
in sermone sūmū illud Matth. 7. Non omnis q̄ dicit mibi
dñe die intrabit in regnum celorū sed q̄ facit voluntate p̄is
mei. Ultio cōmūnat eis correctiōz rekuās tū correctiōz ar-
bitrio eorū dicens. Quid vuln̄ i virga sez discipline ventiā
ad vos sez castigādos an i charitate id ē i onis lane amor⁹
& i spū mansuetudinē. vt sez nihil durius vobiscū agam.
hoc em̄ p̄det in vobis. Nam si vos in via stulticie p̄ma-
netis oportet me ad vos cū virga venire sūmū illud puer.
22. Stulticia colligata est in coede pueri & virga discipli-
ne fugabit eaz. si vero vos correxitis ostēdit vobis cha-
ritatē & manuetudinē Gal. vltimo. Vos q̄ spūales estis
instruite huiusmodi in spū lenitatis. hoc aut̄nō dicit q̄n
sin virga veniens non cum charitate veniret cum sc̄ptuz
sit puer. 13. Qui p̄it virgo odit filium suum. qui aut̄ dili-
git illi instanter erudit. sed q̄ ille q̄ castigatur virga non
sentit interdū dulcedine charitatis sicut illi quos blandi-
co noluntur.

Pincipit capitulū qntū. **L**ectio p̄ma
Onino ostendit inter vos forni-
catio & talis fornicatio qualis nec
inter gentes: ita vt vñorem patr̄
sui aliquis habeat. Et vos inflati
estis: & non magis luctum habuistis vt tol-
latur de medio vestrum qui hoc opus fecit.
Ego quidē absens corpore: presens aut̄z
spiritu iaz iudicauit vt p̄s eū qui sic operat⁹
est in noīe domini nostri ieu. christi congre-
gatis vobis & meo spiritu cui⁹ virtute domi-
ni ieu tradere huiusmōi hominē satiane in
interitum carnis: vi spiritus salu⁹ sit in die
domini nostri ieu. christi.

Post q̄ apl̄us p̄secutus est ea que p̄tinēt ad baptis̄mī sa-
cramentū: hic incipit p̄sequi ea que p̄tinēt ad mat-
rimonium. & p̄mo arguit peccatum contrariū matrimonio
sez fornicationē. Sc̄do agit de ipso matrimonio ca. 8. Ibi
de quib⁹ aut̄ scriptis vñb̄ t̄c. Circa primū duo facit.
primo ponit culpam. sc̄do redargue eam ibi. Non est bo-
na gloriatio vñb̄ t̄c. Circa p̄mū duo facit. p̄mō ponit cul-

in epistolam I ad Corinthios v.

pam cuiusdam fornicarij. Secundo culpā aliorū q̄ peccatum fornicarij tolerabat ibi. Et vos inflati estis tē. Circa pīmū pīmo ponit tria q̄ pītēt ad culpe grauitatē. Primo nāq̄ oīdit peccatum esse notoriū dicens: Nō sine causa questiū an velitis q̄ in virga veniam ad vos. Est enī in yobis ali qd dignū virga discipline. Quia fornicatio audīt inē vos omnino fīm publicam formā contra qd dīcīt epb.. Fornicatio nec nocturnū in yobis **Esa**.3. Peccatum sū quā si sodoma predicatorū nec abscondērunt. Scđo arguat peccatum ex comparatione cum dicit. Et talis fornicatio qualis nec inter gētes licita reputat̄ vel inuenit. Apud gentiles enī simpler fornicatio nō reputabat̄ peccatum. Enī apl acr.15. Ad hunc errorem excludēt gentilibus ad fidem conuersis imposuerunt q̄ abstineant se a fornicatione. Erat tñ quedā fornicationis species que t apud gentiles illicita habebat̄. Et ideo dicit. Ira ut vxorem patris aliquis habeat sic ut dīcīt **Heb**.4.9. Effusus es sicut aqua non crescas. qz ascēdisti cubile patris tui t maculasti stratum eius. Hoc autē erat horribile etiā apud gentiles. vt pote contraria naturali rationi extens̄. Per naturā enī reuerentia filij ad parentes fīm omnē statū t legēz pater t matrē a matrimonio excludēt. ut sic etiā possit intelligi qd habet **Heb**.2. Propter hoc relinquet hō pīmē t matres sc̄z in contraria matrimonij et adhēberit vxori sue. Sicut autē ibi subdit̄. Vir t mulier erunt duo in carne una. t iō vxor patris repellēt a matrimonio sicut psona patris vel matris. fīm illud **Lett**.1.8. Turpitudinē vxoris patris tui ne discoperias turpitudiō esti pīs tūl ē. Deinde cū dicit. Vos inflati estis. ponit culpam eorum qui hoc peccatum tolerabant̄. Et pīmo reprehendit eoz tolerantiam. Scđo supplet qd illi negligebat̄ ibi. Ego quidē tē. Circa primum notar in eis tria vita. Primo supbiam cū dicit. Et vos inflati estis sc̄z vento superbie reputat̄ vos innocentes ex conjugatione peccatoris. sicut **Luc**.1.8. pharisaeus dicebat. Non sum sicut ceteri hominū. velut etiā hic publicanus. **Sāp**.4. Dirumpā illos inflatos sine voce. Secundo tangit eorum iniuriam cum dicit. At nō magis lucū babūtis sc̄z patiēdo causam pītōris sicut **Jere**.9. dicitur. Quis dabit capiti meo aquam t oculis meis fontem lachrymaz ut ploram die ac nocte interfectoris filie populi mei. Tera esti iusticia ut dīcīt gregorius compas̄ionem habet non designationē. Tertio tangit eorum iudicij negligēt. At tollat̄ de medio vestrū q̄ hoc op̄ se cit. Taliē enī compas̄io virti iusti ad peccatorē vulnerat̄ t liberat̄ fīm illud. puer.23. Tu virga pēnitētē t qīaz ei de inferno liberabis. Per hoc etiam alii corrīgunt̄ fīm illud. puer.19. Pestilente flagellato stult̄ sapientia erit. Unde t **Ecc**.8. Quia non pīferē cito contra malos sententiā absq̄ vlo timore filii homī spētrant mala. Debet autē ad correctionē aliorum interdū peccator separari vbi de contagione timek̄ fīm illud. puer.22. Eiſe derisorēt̄ et exhibit cum ea iurgium celsibūt̄ cause t contumelie. Deinde cū dicit. Ego quidē absens corpore tē. Supplet eorum negligētā sententiā pīferens contra peccatorem: t circa hoc tria facit. Primo ponit auctoritatē iudicantis. scđo modū iudicandi ibi. Congregatis vobis tē. Tertio sententiā iudicis ibi. Tradere huiusmodi tē. Circa pīmū duo facit. Primo ponit auctoritatē ministri sc̄z suipius. videbat autē contra iudicariū ordinem ut condemnaret absentē fīm illud **Col**.2. Et si corpore absens sum sed spū vobiscum sum gaudens t videns ordinē vēsum. Vel presens spū qz p spūm cognoscēbat ea q̄ apud

ipsos agebantur: ac si pīns esset sicut t **Hebileus** dīcīt. 4. reg. 5. Mōne cor meum in pītē erat q̄n reverus est hō de curri suo. Et q̄ sum spū presens tam iudicauit id est sentētiā condemnationis ordinariū in eum q̄sic operatus ē. Secundo ponit auctoritatē pīncipalī dīni dicens. In nōte dīni nostri leſu xp̄ id est vice t auctoritatē seu cum virtute t invocatione nominis ei. fīm illud col.3. Omne qdūcūs facit̄ in verbo aut opere in nōte dīni nostri leſu xp̄ facit̄. Deinde cū dicit. Congregatis vobis in vnu ostēdit modū iudicandi. Ea enim que grauita sunt multorū de liberatione punienda sunt. Unde t antiquitus iudices se debant in portis vbi populus cōgregabat̄ fīm illud deut. 16. Jūdices constituit in omībus portis tuis. Unde dicitur in pō. In consilio iustorū t congregatiōne magna opera dīni. t **Matth**.18. Abi sunt duo vel tres congregati in nomine meo ibi sum in medio. Scđo adhibet suū assensum cū dicit. Et meo spū id est mea voluntate t auctoritate fīm illud qd dixerat: prefens autē spū. Tertio adhibet auctoritatē pīncipalī dīni sc̄z xp̄ dicens. Cum virtute obī nī leſu xp̄. ex q̄ iudicium ecclēsiae habet robur firmitatis fīm illud **Matth**.18. Qdūcū ligauerit̄ sup terram erit ligāt̄ t in celis. Deinde cum dicit. Tradere huiusmodi tē. ponit condēnationis sententiā circa quā tria ponit. Primo pīna cū dicit. Tradere huiusmodi sat̄hane supple iudicauit. Quod potest duplīciter intelligi. Primo q̄ sicut dīcīt **Matth**.10. Dīs dedit apl̄s potestate spūm immundozim ut eiscerent eos. t p candē potestate poterant imperare spiritib⁹ immūndis ut vexaret̄ corporaliter: quoq̄ hac pena iudicabant̄ dignos. Mandauit q̄ apl̄s corīnθijs iūt̄ eius auctoritatē tradere predictū fornicariū sat̄hane corporaliter vexandum. Unde ponit secundo huius sententiā effectū cū dicit: In interitum carnis id est ad vexationē carnis t afflictionē in qua peccavit fīm illud **Sāp**.31. Per peccat̄ quis p̄ hec t torquet̄. Tertio ponit fructū cū dicit. Ut spūs saluus sit in die dīni nostri leſu xp̄ id est ut salutem consequāt̄ in die mortis vel in die iudicii. sicut spūs tertio exposītū est. t sic implēt̄ qd ibi subdit̄. Ipse auct̄ salu⁹ erit. sic tñ q̄s p̄ ignē pene lēs temporalis. Nō enī apl̄s sat̄hane tradidit̄ peccatorē ut eius potestatē p̄petuo subfaceret. sed ut carnis vexatiō ad penitentiā couertak̄ fīm illud **Esa**.28. Solū veratio intellectum dat auditui. Est autē hec sententiā apl̄i quā dīs seruauit **Job**.2. vbi sat̄hane ne dixit. Ecce in manu tua est lēs caro eius. verūtāmē animi illius serua sc̄z illeſam. Alio modo pōt̄ qd dīcīt tradere huiusmodi sat̄hane sc̄z p̄ excommunicatiōis sententiā q̄ quā aliquis separat̄ t cōmuniōne fidelīū t p̄cipiatiōne sacramentū t pīak̄ ecclēsiae suffragijs q̄bus homo munīt̄ contra impugnatiōne sat̄hane pp̄ter qd de ecclēsiae dicitur. **Cān**.6. Terribilis ut castorū aces ordinariā sc̄z demonis bus. Quāt̄ subdit̄ in interitum carnis intelligit ut lēs ab ecclēsiae separat̄ t temptationibus sat̄hane expositus liberis ut ruit̄ in peccati fīm illud apōl̄. vltimo. Quī in sorrib⁹ est sordecat̄ adhuc. Quāt̄ autē pītā mortalitā carnis interitum q̄t̄ dīcīt gal. vltimo. Qui seminat̄ in carne de carne t metet̄ corruptionē. Subdit̄ autē. Ut spūs saluus sit. ut lēs peccatorē turpitudinē cognoscens confundat̄ et peniteat̄ t sic sauek̄ fīm illud **Jere**.31. Consulūs sum t erubui qm̄ sustinui opprobriū adolescentie mee. Noteat̄ etiā intelligi ut spūs eius sc̄z ecclēsiae id est spūs sanctus salu⁹ ecclēsiae sit fidelibus in diem iudicii. ne sc̄z perdant̄ eum p̄ ecclēsiam peccatoris qz ut dīcīt **Sāp**.1. Spūs sanctus discipli ne effugiet sicutum tē.

Lectio secunda.

Don est bona gloriatiōne vestra. Nesciūt̄ q̄ modicū fermētū totam massaz coz

Explanatio sancti Thome

rumpit. **E**xpurgate vetus fermentum ut sit noua conspersio sicut estis azimi. **E**t enim passcha nō immolat ē xps. Itaqz epulemur nō i fermento veteri: neq; i fermento malicie et nequitie: sed in azimis sinceritas et vita. **S**upra aplu memorauit duplice culpā scz corinthiis fornicatoris et aliorū q; eius p̄tē tolerabat: hic vtrāq; culpā redarguit. **P**rimo culpā tolerantū eius peccatum. **S**cōdo culpam fornicatoris ibi. **C**orpus aut̄ non fornicationē tē. **C**irca p̄mū duo facit. primo redarguit in corinthiis negli gentia iudicij. **S**ecundo redarguit in eis quādā alia via circa iudicium sexto ca. **A**udet aliquis tē. **C**irca p̄mū duo fāc. **P**rimo redarguit eos q; fornicatorē: a se nō separaverunt. **S**ecundo reprobat fallsum intellectu quē ex verbis suis conceperant ibi. **S**cripti vobis in ep̄la tē. **C**irca p̄mū duo facit. p̄mo reprehendit q; fecerat. secundo ostēdit q; dū facēdū sit ibi. **E**xpurgate vēr fermentū tē. **C**irca p̄mū duo facit. **P**rimo reprehendit culpam p̄teritā p̄tū ad suā radicem. dixerat eis supra q; ex inflatiōne sequit in eis in compassio et ex incompassione correctionis negligētia. **A**rguit ergo p̄mo corinthiorū elationem dicens. Non est bona gloriatio vīa. q; l. de defectib; aliorū gloriamini q; q; vos satis innocentes. **D**ebet em̄ vnuſq; q; in dño gloriari de bonis sibi diuinis datis non de alijs fīm illud gal. 6. **O**p̄ aut̄ sūi vnuſq; p̄bet. et sic in semetipso gloria habebit et non in alio. **P**recipue aut̄ malum est de malis aliorū gloriari. **D**icitur em̄ in p̄s. Quid gloriaris in misericordia? Secundo assignat rōem eius q; dixerat dices. An nescitis q; modicū fermentū totā massam corripit q; dīcat. hoc ignorare non potestis. **L**et aut̄ sciendū q; in fermento duo possint considerari. **P**rimo sapor que tribuit panī. et fīm hoc p̄ fermentū significat sapientia dei q; quā omnia que sunt dominica sapida redduntur. **F**in hoc dicit Math. 13. Simile est regnum celorum fermento q; acceptū mulier abscondit in farine satis tribus donec fermentum est totum. **S**ecundo in fermento p̄t̄ considerari corruptio et fīm hoc p̄ fermentū significat peccatum q; scz et vnum hominis peccatum ola opa eius corrupta reddidit p̄puta p̄ peccatum simulationis q; copā fermento Luc. 12. **D**etendite a fermento phariseorū q; est ypocrisia. Alio modo p̄ fermentū p̄t̄ intelligi homo peccator. et ad hoc inducitur hec similitudo. **S**icut em̄ p̄ modicū fermentū totā massa p̄aste corripit: ita q; vnum peccatorē totā societas in quinātur. **U**nde Eccl. 11. Ab una scintilla augēt ignis. et ab uno doloso augēt sanguis. **L**et hoc quidē contingit dū p̄ peccatum vnius alii. puocant aliquid ad peccandum. **E**t etiam dum peccanti consentiunt saltēti non corrigēdo dū possunt corrigerē fīm illud Bo. 1. Digni sunt morte nō solum q; faciunt ea sed etiam q; cōsentient faciēt. **E**t ideo corinthiis non erat gloriandū de peccato vnius sed magis cauēdū ne p̄tō vnius oēs inqñarent ex eius cōsortio fīm illud Lant. 2. **S**icut liliū inter spinas: sic amica mea int̄ filias vbi dicit glo. Non sūt bonus q; malos tolerare non potuit. **D**einde cū dicit. **E**xpurgate vetus fermentum ostendit q; decetero sit faciendū. **P**rimo ponit docūmentum scōdo rōem assignat ibi. **P**ascha nostrū tē. **D**icit ergo p̄mo q; modicū fermentū totā massam corripit: ideo expurgate vetus fermentū id est expurgate vos ab iactēdo a vobis vetus fermentū. i. fornicariū q; peccatum redit in in vetustate corruptionis antique fīm illud Baruch. 3. In ueterasti in terra aliena coinqnat̄ es cum mortuis. **O**s quidē p̄lēt q; p̄ separationē vnius p̄tōris tota societas expurgat. **U**nde et egreſo iuda dñs dicit Jo. 13. **M**uc claris factus est filius bois. **P**ot̄ etiaz p̄ vetus fermentū intel-

ligi antiquū error fīm illud Isa. 26. **N**et error abiit. **E**t etiam corruptio originalis peccati fīm illud Ro. 6. **E**ter hominē nōst̄ simul crucifixus est. **E**st etiam q; cōsūt̄ peccatum actuale fīm illud Col. 3. **E**xpoliantes vos veterē hōminē cum actibus suis. **B**orum enī amorē homo expurgat. **P**onit aut̄ p̄sequēter purgationis effectū dicens. **E**t sit noua conspersio. **D**icit aut̄ conspersio cōmixtio aque et farine nouae anteq; admiscet fermentum. **R**emoto q; fermento a fideliib; id est peccatore vel peccato remanēt sicut noua conspersio id ē in puritate sue nouitatis fīm illud ps. **R**enouabit ut aquile iumentus tua. **E**ph. 4. **R**enouami nō spū mentis vīe. **D**einde ponit modū debilitū expurgationis cū dicit. **S**icut estis azimi. i. sine fermento peccati. **D**icit em̄ ab a q; est sine et zima q; est fermentum. **E**nī dñs Mat. 16. dicit discipulis. **C**auete a fermento phariseorū et saduceorū. **D**einde cū dicit. **E**terna p̄ascha nostra. affigat rōem eius q; dixerat scz quare fidēles debet esse azimi q; qdē ratio sumit ex mysterio passionis christi. **U**nde p̄mo p̄ponit ipsum mysterium. secundo concludit p̄positum ibi. **I**taqz epulemur tē. **C**irca p̄mū cōsiderandū est q; in ter cetera sacramenta legalia celebaberunt̄ erat agnū paschalis q; vt p̄cipit Ro. 12. immolabat ab vniuersitate multitudine filiorū israel in memorā illius beneficij q; angelus p̄cūt̄iens p̄nogenita egypti p̄transiit domos iudeorū q; rōes līte essent sanguine agni. **A**nde nomē p̄ache sumit q; ibi dī. **E**st em̄ phase id est trānsit̄ dñi. **E**t vlt̄imā virtute huius beneficij trānsiit populus mare rubrum vt dicit Ro. 14. **I**lle em̄ agnus figura fuit xp̄i innocētis de q; dīct̄ Jo. 1. **E**cce agnus dei. **S**icut & ille agnus figuralis imolabat a filiis israel ut p̄p̄ls dei liberaret ab angelo p̄cūt̄iente et vt transiret mare rubrum liberaret seruitute egypti: ita xps est occisus a filiis israel p̄ cuius sanguinem populū dei liberat̄ a diaboli impugnatione et seruitute peccati p̄ baptismū q; p̄ mare rubrum. **I**lle aut̄ agnū figuralis pascha iudeorū dicebat. q; in signū sumit imolabat. **U**nde dīct̄ Math. 26. **U**bi vis patrem? tibi comedere pascha id est agnū paschale. **D**icit & apls. **I**deo debetis esse azimi. etenim id est q; scz figurale pascha vetēris populi est agnus imolatus. ita pascha nrm̄. i. noui populi est xps imolatus. cuius etiam imolatiōnē cōuenit nō mē pasche. tum significatiōne lingue hebreæ q; significat transiit. **E**co. 12. **E**st em̄ phase id est transiit: tum significatiōne lingue grece. p̄t̄ nomē p̄ache significat passioꝝ xps ei p̄ paſtōq; fuit imolat̄ trānsiit ex hoc modo ad patres vi dī. **D**einde cū dī. **I**taqz epulemur. cōclu dīt p̄positū. Ad cuius evidētā cōsiderandū ē q; scz les ḡis. **E**co. 12. **A**gnus paschalis post imolatiōnē mandubat cū azimis panib;. **S**icut & agnus figuralis fuit figura nři p̄ache imolat̄: ita figuralis obseruantia paschalis debet conformari obseruantie noui pasche. ergo q; xps imolatus est pascha nostra. **I**taqz epulemur scz manducantes xpm̄ nō solū sacramentaliter fīm illud Jo. 6. **U**si māduaueritis catnē filii bois & biberitis eius sanguine nō habebitis vitam in vobis. **S**ed spūalē fruendo sapia ei fīm illud Eccl. 2. 4. **Q**ui edent me adhuc esurient. et q; bunt me adhuc siuent. et sic cū gaudio spūalē fīm illud p̄s. **I**n voce exultatiōnis et confessionis son⁹ epulantis. **D**einde determinat modū epulandi fīm conformitatē veritatis ad figurā dicens. **N**ō in fermento veteri nec in fermento malicie et nequitie. mandabat em̄ Eccl. 12. **Q**uone fermentū nō inueniret̄ in domib; manducātū agnū paschale. **F**ermentū aut̄ habet et vetustatē et corruptionē. **U**nde p̄ remotionē fermentū primo quidē p̄t̄ intelligi obseruantia preceptorū veteris legis. qua p̄ passionē xp̄i est mortificata fīm illud Levit. 2. 6. **V**etera nouis supuenientibus p̄iūcietis. **S**ecundo p̄ remotionē fermentū potest intelligi re-

in epistolam I ad Chorithios v

motio corruptionis peccati: sicut supra dictum est q̄ modicum fermentum totā corripit massam, et quantū ad hoc subdit. Neq; in fermento malicie et nequitie vt malitia refusat ad queritatem operis fini illud. **Io. 2.** Abiuentes oēm immundiciā et abundantiā malicie. Per nequitiam inteligit fraudulenta machinatio, puer. **26.** Quando sumperit vocem suā non credideris ei quoniam sepe nequitie sur in corde eius. **Et fin glo.** cum dicit: **Nō** in fermento veteri remouet vetustatē peccati in cōmū. **Q** autē subdit. Neq; in fermento malicie et nequitie applicat peccati p̄ pres ut malitia dicat peccatum quod committit in seipsum nequitia peccatum quod cōmitit in aliū. **Exclusio** ḡ mō indebito epulandi determinat modū conuenientem subdēns. Sed in azimis sinceritatis et veritatis id est sinceritate et veritate q̄ significantur q̄ azima. Ponit autē sinceritas contra corruptionem peccati. q̄ significavit cum dicit **Nō** in fermento malicie et nequitie. Nam sincerus dicit q̄ est sine corruptione. **Un. 2. corin. 2. dicit.** Non sum? sit plurimi ad alterantes verbum dei sed ex sinceritate in xpo loquimur. Veritas vero ponit cōtra figurās veteris legis sicut **Jo. 1. dicit.** Veritas et grā p̄ iesum xpm facta est. q̄ sc̄z verū pascha cum veritate et non cum figurās celebrare debem⁹. Unde fin glo. q̄ sinceritatē intelligit innocentia a vitiis seu nouitias vite. q̄ veritatem autē iusticia bonoꝝ ogum vel rectitudi que fraudem excludit.

Lectio tertia.

Scripsi vobis in epla. ne cōmisceamini fornicariis. Non vtiꝝ fornicariis huius mō. aut auaris aut rapacib⁹ aut idolis fūcētib⁹ alioꝝ debuerat de hoc mō exisse. Hūc autē scripsi vobis nō cōmiseri. Si is qui frater nominat inter vos est fornicator. aut auarus. aut idolis seruēs. aut maledictus. aut ebriosus. aut rapax. cum huiusmodi nec cibum sumere. Quid em⁹ mihi de his q̄ foris sunt iudicare? Nonne de his q̄ in tuis sunt vos iudicatis. Naz eos q̄ foris sunt deus iudicabit. Auferte malū ex vobis. Induxerat supra aplūs corinthios ad hoc q̄ a seipsum peccato rem separarent qd̄ quidez p̄termiserat. p̄p̄ falsū intellectum cuiusdam verbi qd̄ continebat in epla quadam quā eis prius miserat. Et ideo prauū sensum q̄ ex verb concepant nunc excludit. Unde circa hoc tria facit. Primo resumit verbū prioris epla. Secundo excludit falsū intellectum ibi. Non vtiꝝ fornicariis. Tertio exponit verū intellectum ibi. Hūc autē scripsi vobis. Dicit q̄ primo dixi vobis in epla quadā alia q̄ in canone non habet ne cōmisceamini fornicariis id est non habeatis cōs̄is societatem v̄l̄ communione fini illi. puer. **1.** Fili mi ne ambules cū eis p̄phē pedē tuā a seminis eop̄. **Ecc. 9.** Non des fornicariis alia zāmā in vlo. Deinde cū dicit. Non vtiꝝ fornicariis. excludit falsū intellectū p̄dīctū verbi. Et p̄mo p̄ponit qd̄ intēndit. Secundo cōcludit p̄positū ibi. Alioꝝ debuerat rē. Circa pīnū cōsiderādū est q̄ in p̄dīctū vero aplū duplū falsū intellectū conceperat corinthiis p̄mo quantū ad hoc q̄ intelligebant illud esse dictū de fornicariis infidelib⁹. sed illud excludit aplū vices. Non vtiꝝ intendō dicere et nō cōmisceamini fornicariis huius mō. vocat autē infideles nomine mundi fini et dicitur **Jo. 1.** Mundus eum nō cognoscit. et. **6. 1.** Nō cognovit mūdus p̄ sapientiam deum. Secundo conceperant falsū intellectū quantū ad hoc q̄ putabant p̄phīus apostolū solum de

fornicariis. nō autē b̄ alijs peccatorib⁹. **Et lō ad hoc excludendū subdit.** Aut auaris q̄ sc̄z luiste detinet alena. **Eph. 5.** Quaritia que est idolorū seruitus non habet hereditatē in regno xpi et dei. Aut rapacib⁹ q̄ sc̄z violenter diripiunt aliena. infra eodem. Neq; rapaces regnū dei possidebūt. Aut idolis seruientib⁹ contra quos dicit sap. **14.** Mefanodiz enim idolorū cultura omnis malicie causa est et initium et finis. **Et est** sensus non solum vobis p̄phīus societatem fornicatorū sed etiāz oīm aliorū peccatorū. **Et ē aduertēdū** q̄ p̄ fornicationē q̄s peccat contra seipsum. p̄ quaritā autē rapacitatem contra primū. p̄ idolorū autē culturā p̄ra deum. et in his q̄ ponit ostē peccati genus intelligit. **Unde** inde cū dicit. Alioꝝ te assignat rōem p̄positū dices. Alioquin si sc̄z sit intelligendum verbum predictū de fornicariis huius mundi debueratis de hoc mundo exisse. q̄ sc̄z totus mundus talibus plenus est. **Unde** non possetis tales fornicarios vitare nisi de hoc mundo exēundo. **Dicitur** enim. **1. Jo. 5.** Totus mundus in maligno posit⁹ ē. **Et** aliter debueratis de hoc mō exisse q̄si dicat a tpe eōuer sionis v̄rē debueratis ab infidelib⁹ mōdi separari. **Unū** non oporet vos sup̄ hoc et moneri. dicit enim **Jo. 15.** Ego elegi vos de mōdo. **Et** aliter debueratis de hoc mundo exisse. sc̄z p̄ mortē. Melius est enim hoībus mori q̄ peccatoribus in peccatis consentire. **Unde** dicit infra. **9.** Melius ē enim mibi mori q̄ v̄ gloriam meam q̄s evacuet. **Unde** inde cū dicit. **M**unc autē scripsi vobis exponit eis verum intellectū. **Et** primo p̄ponit qd̄ intēndit. **Secundo** rōem affigat ibi. **Quid** enim mibi est. **T**ertio inferit conclusionē em intentam ibi. **Unferte** malū rē. **Dicit** q̄ p̄mo. nunc autē sic exponit qd̄ oīm scripsi vobis nō cōmisceamini sc̄z fornicariis et alijs peccatorib⁹. **S**i is qui inter vos frater non natur eo modo q̄ dīs dicit **Math. 23.** Omnes vos frēs estis. **M**onstrū dicit si is q̄ frater est sed si is q̄ frater noīat. q̄ p̄ peccatum mortale alijs a charitate recedit q̄ est spūas. s̄frātū causā. **Unde** **Heb. vltio** dicit. Charitas fratratū maneat in vobis. **N**olāt q̄ frater ppter fidei veritatem nō autē est vere frater ppter caritatis defectū qui est ex petō. **Unde** subdit. **A**ut fornicator. aut auar⁹ aut ydolis seruens aut maledictus aut rapax aut ebriosus cū bus iusmodi nec cibū sumere. s. debetis fini illud. **Jo. sc̄a canonica.** **S**i q̄s venit ad vos et hāc doctrinā nō assert nō te eūz recipere in domo v̄rā. nec aū dixeritis ei. q. o. **P**er hoc q̄ dīx nō debere vos miseri perōribus. intellexi de fidelibus q̄ nō s̄nt frēs et sunt inter vos. nō autē p̄ hoc intelligendū est sicut dicit aug. in **li^o.** cōtra p̄menianum. et habet in glo. hic et aliquis extraordīnario iudicio debeat a cōmūniōne aliorū separari q̄ frequēter possit errare sed potius hoc debet fieri sc̄dū ordīne ecclēsie quādū ali quis a cōmūniōne repellit et convictus vel spōte confessus. et ideo signātē dicit. **S**i is qui noīatur vt eā nomina tōmentum intelligam? que fit per sententiā ordīne iudicārio cōtra aliquē plātam. Illi autē qui sic a cōmūniōne pellātur sunt vitandi q̄tū ad mēsam sicut hic dicit. et q̄tū ad salutariōm vt dicit in p̄dīcta auctoritate. **Jo.** et vltoris us q̄tū ad sacrā coīōnem. **Unde** in verū vicit. **Os ora re.** vale colo mensa negat. s. excōfato. **Sed** notandū q̄ aplū supra nō numerauit nisi peccata mortalia in signis q̄ pro solo petō mortali debet aliquis excōmunicari et de alijs qd̄em que ponit manifestū est. **Sed** de ebrietate posst esse dubiū que nō semper videtur esse peccatum mortale. **N**at enim aug. in sermone de purgatorio. q̄ ebrietas nō sit frequē nō est peccatum mortale. **O**d credo ideo esse q̄a ebrietas ex suo genere est peccatum mortale. **O**d enim aliquis ppter delectationē vini velit p̄dere vium rōmū exponit se piculo: multa alia peccata ppterandi videt esse contraria us caritati. **C**ōtingit tamē q̄ accidēt ebrietatē nō esse p̄s

Explanatio sancti Thome

catu mortale ppe lgeantia vini fortitudis v debilitas. p
pri capitulo q tñ excusatio tollit p frequet experientia. et
ideo apostolus signanter non dicit ebrios sed ebriosus.
Addit autem uno peccata bis q supra posuerat scz ebriosum
et maledicem. Referat autem ebrietatem ad genus peccati qd co
mittit contra seipsum sub quo continet non solum luxuria
sed etiam gula: maledictus autem refecit ad genus pectari qd
comittit contra proximum cui nocet aliquis non solum facto scz
etiam verbo mala impetrando vel male diffamando quod
pertinet ad detractionem. Al' mala in faciem dilectio quod
pertinet ad concumeliam. et hoc totum pertinet ad roem male
dicti ut supra dictu est. Deinde cum dicit. Quid enim mi
hi e' re. assignat ratione eius qd dixerat. Et circa hoc tria
facit. Primo assignat roem dicens. Dixi hoc esse intelligenda
de fratribz et non de infidelibz. Quid enim mibi est
id est quid ad me pertinet iudicare. et sententia condemna
tionis ferre de his q foris sunt. I. de infidelibz q sunt om
nino extra ecclesiam. Prelati enim ecclesiastarum accipiunt spou
lem potestate sup eos tantum q se fidei subdiderunt fin illis
2. cor. 10. In promptu habentes vici sunt ceterum obediencia cu
implera fuerit vestra obediencia. Indirecte tñ prelati eccl
iarum habent potestate sup eos qui foris sunt inquantu
probent fideles ne illis comunicent. Secunda alibi sit
militudinem dicens. Non de his q intus sunt vos iudica
tis. quasi dicat eadem auctoritate vos iudicatis qua et ego.
Unde vos non iudicatis nisi de viris ita et ego. Dicit Eccl.
10. Index sapiens iudicabit populu suu. Tertio respondet
ratiocinio dubitationis. Posset enim videri q infideles essent
meliores q ppter peccata predicta non cōdemnare. scz hoc
excludit dicens. Ideo nihil mibi de his qui foris sunt iu
dicare. nam eos qui foris sunt id est infideles iudicabit
deus secundum condēnationis non examinationis; qd vt
gregorii dicit in moralibus. Infideles damnabunt sine
iudicio discussionis et examinationis et quia ad hoc dicitur
Ioh. 3. Qui non credit iam iudicatus est id est manifes
tam in se habet causam condemnationis. et hoc graui re
seruat dei iudicio fin illud Hebr. 10. Horrendum est inci
dere in manus dei viuentis. Deinde cu dicit. Afferes
malu et. infest conclusionem principaliter intentam dicens.
Ex quo hoc quod dixi non comisces amiri formicariis intel
ligendu est de infidelibus no de his qui foris sunt. ergo au
ferre malu scz hominem ex vobis ipsius id est de vestra societa
te ejusdem fin illud deut. 13. Afferes malu de medio tui.
Est ergo considerandum ex premisis apostolus verbis q no
pribemur comunicare infidelibus q nunq fidem recepe
runt ppter eorum penam. Est tamen hoc caendum aliquip
scz infirmis ppter eorum incautelam ne seducant. Illi ve
ro qui sunt firmi in fide possunt eis licet comunicare et da
re opera conversionis eorum ut dicit infra. 10. Si quis in
fidelium vocat vos ad cenam et vultis ire. omne quod ap
postolus fuerit manducate. Infidelibz autem qui aliquando fi
deles fuerint vobis sacramentum fidei receptorum sicut hereticis et
apostolatibus a fide subtrahit oino communio fidelium et eoz
penam sicut et ceteris peccatis q adhuc subdubt prati ecclie.

Incipi capitulū sextum.

Hec det aliquis vestrum habens ne
gociuz aduersus alteruz iudicari
apud iniquos et no apd sanctos.
An nescitis quoniam sancti de hoc
mundo iudicabunt. Et si in vobis iudicabis
mundus: indigni estis qui de minimis iudi
cetis. Nescitis quoniam angelos iudicabim?
quantomagis secularia. Secularia igit iudi

cia si habueritis: contemptibiles qu sunt in
ecclesia illos constituite ad iudicandum. Ad
verecū diā vnam dico. Sic nō ē in vos sapiēs
quisq q possit iudicare inffez suū: s3 frat cū
fratre iudicio cōtēdit et hoc apud infideles.
Supra apls reb̄ h̄derat corinthios de negligētia iudicij
hic reprehendit in eis quedam alia peccata circa iudicia
Et primo quantu ad indices eorum coram quibus litigav
bant. Secundo quantu ad ipsa iudicia ibi. Nam quidem
omnino. Circa primum tria facit. primo arguit eos de ins
ordinatione. Secunda ratione reprobationis assignat ibi
An nescitis. Tertio remediu adhibet ibi. Secularia igit
iudicia. Dicit ergo pmo ita negligit in iudicando vros
scz tñ presumptuosi estis subire infidelium iudicia. et hoc ē qd
dic. Auder. L psumit aliq vrm bñs ne gorū. s. scleare ad
uersus alii iudicari apd inqz. I. subire iudicium infidelium et n
apd scz. I. apd fideles qui sunt sacramēti fidei sancti
ficati. Hoc enim est inordinatum multipliciter. Primo qd
q p hoc derogat auctoritati fidelium. Secundo qd deroga
dignitati fidelium quantu ad hoc q infidelium iudicia
subire. Tertio qd hoc datur occasio infidelibz iudicibz
contemnendi fideles quos dissentire vident. Quarto qd
p hoc datur occasio infidelibz iudicibz calumniam et opmē
di fideles quos odio habet ppter fidem et ritus diversitatē
et. Et ideo dicitur deut. 1. Tulli s tribibus vestris tres
sapientes et nobiles precepio eis dicens. Auditte illos et
qd iustum est iudicare. Et eodem. 17. Non poteris alterius
gens facere regem: qui non sit frater tuus. Sed vide
tur esse contra id qd dicitur. I. Pe. 2. Subdit. estote om
ni humana creature ppter deum. sive regi tanq scellenti
siue ducebus tanq ab eo missis. pertinet eis ad auctor
itatez principiis iudicare de subditis. Est ergo contra ius
divinum pribet q eius iudicio non stet si sit infidelis. Et
dicendum q apls non pribet quin fideles sub infidelibz
principibus constituti eorum iudicio compellant si vocent.
hoc enim esset contra subiectiōnem q debet principibus.
sed pribet q fideles non elegant voluntarie infidelium iu
dicium. Deinde cum dicit. An nescitis et. assignat ra
tionem contra id qd illi faciebant sumptuam ex hoc q des
rogabant auctoritatem sanctorum iudicandi. An nesci
tis q sancti de hoc mundo iudicabunt id est de hominibz
mundanis buis mundi. Quod quid implet tripliciter
Primo qd fin coparatione scz fin et no solu boni iudi
cabunt malos et sancti mundanos sed etiam fin q boni iu
dicabunt a melioribz et mali iudicabunt peiores fin illud
Matth. 12. Vtini niniunt surgent in iudicio cu generatio
ne ista et condemnabunt eam. Secundo iudicabunt appo
bando sententiam iudicis scz xpi. et hoc erit ppter iustorum
fin illud ps. Et ab aliis iustum cum viderit vindictam. An
sap. 3. dicit. Judicabunt sancti nationes. Tertio modo p
sententie platione. Et hoc erit apostolus et similis q cōtempis
rebz mundi solis spūalibz inheserit. Spūalis enim iudicat
oia ut dicit est. 5. 2. An et Matth. 19. dicit. eos q secuti
estis me sedebitis sup sedes iudicantes. x. 1. tribus israel.
Et in ps. dicit. Gladis ancipites in manibz cor ad facien
dam vindictam in nationibz. Intelligit autem ista platio sen
tētē no vocalis scz spūalis. in qdū per superiores letrās infe
riores v debet ppter spūalis qdā illuminatio illuminabū
les pene et qdā pma eis debeant sicut etiā vñchoies il